

ע"פ 6999/13 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6999/13

לפני:
כבוד המשנה לנשיה מ' נאור
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט א' שהם

המערערים:
1. פלוני
2. פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזני נצרת מיום
03.09.2013 ב-ת"פ 3452-08-12
השופט ת' כתולין

תאריך הישיבה:

כ"ט בכסלו התשע"ד (02.12.2013)

בשם המערערים:

עו"ד ח'אלד אבו אחמד

בשם המשיבה:

עו"ד שאול כהן

בשם שירות המבחן לנוער:
גב' שלומית מרדר
בשם שירות המבחן למבוגרים:
גב' ברכה ויס

פסק דין

עמוד 1

1. נגד המערערים הוגש כתבי אישום נפרדים בגין אותו אירוע, שתוקנו במסגרת הסדרי טיעון. דין נגזר בגין דין אחד, וגם הערעורם בעניינים הוגש ייחד.
2. המערער 1 החזיק באקדח ללא רישיון. ביום 5.6.2012 הוא נסע יחד עם המערער 2 על קטנוע, ועמו האקדח. עקב דיווחים על אירוע ירי וחשד שעלה בעניין מעורבותם של רוכבי הקטנוע, החלו כוחות משטרה במרדף אחריו הקטנוע. הרכב משטרתי דלק בעקבותיו, תוך הפעלת סירות ואורות כחולים וקריאת לעצור, אך הקטנוע המשיך בנסיעה מהירה. בכתב האישום שהוגש נגד המערער 1 צוין כי אחד הנאים אף הסתובב וירה לעבר הרכב המשטרתי, אך הרוי הופסק עקב מעצור נשך. באישום הנפרד שהוגש נגד המערער 2 נתען שumaruer זה היה מי שירה בפועל. אחרי הרוי סטו המערערים לנתיב הנגדי והמשיכו בנסיעה מהירה שיש בה כדי לסקן חי אדם. בשלב מסוים הושלך האקדח. בהמשך התנגש הקטנוע ברכבת משטרתי והשניהם נמלטו. תוך מנוסתם השליכו את הקסדות והחולצות. המערער 1 הסתתר מפני השוטרים במשך מספר שעות מאחריו שיח. המערער 1 הורשע בעבירות הבאות: חבלה בכונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשי פיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק; נשאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק; ירי באזרור מגורים, לפי סעיף 340א לחוק. לumaruer 2 שהוא קטין לצד 1996 ייחסו אותן עבירות פרט לעבירה של מעשי פיזות ורשלנות.
3. בית המשפט קבע כי יש להרשיע גם את הקטין בגין המעשים שנקבעו שביצע, וזאת בשל החומרה יתרה שראתה בית המשפט במעשי המערערים, שכן פרט להחזקת הנשק והבריחה מהשוטרים, בוצע ירי לעבר השוטרים. בית המשפט ציין כי מעשים אלה צופנים בחובם סיכון לפגיעה בחיה אדם ופוגעים בתחושים הבטחן של האזרחים. בית המשפט עמד גם על החומרה יתרה שבUberות הרכחות בשימוש באקדח, שהפרק לכלי נפוץ.
4. בית המשפט קבע כי מתهم הענישה הולם את נסיבותו של המקירה ואת העבירות בהן הורשע המערער 1 נעד בין שנתיים לחמש שנים מסר בפועל. בעניין המערער 1 נתן בית המשפט דעתו לנסיבות חייו הקשות, אך מצד זאת ציין כי המערער לא שינה את אורחות חייו מאז הסתבכויות קודמות עם החוק. בית המשפט הטיל עלumaruer זה 40 חודשים מסר, מתוכם 30 חודשים לנשאה בפועל בנייני ימי מעצרו והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים. בית המשפט הורה על הפעלת מסר מותנה של שישה חודשים במצטבר, ופסל את המערער 1 מלקללו או להחזיק רישין נגיעה לתקופה של שנתיים מיום שחררו. אשר לumaruer 2, נתן בית המשפט דעתו להיותו קטין אשר זו הרשותה הראשונה ולסיכוי השיקום הטובים בעניינו. לאחר שהרשיעו כאמור קבע בית המשפט, כי ירצה את עונשו בمعון נועל לתקופה של 30 חודשים. כן נדונן המערער זה לעשרה חודשים מסר על תנאי למשך שלוש שנים.
5. ב"כ המערערים בטיעונו בכתב ובעל פה עשה ככל יכולתו לשכנע אותנו להקל עם המערערם. לגבי המערער 1 ביקש להקטין את תקופת המסר ולצמצם את הפסילה. לגבי המערער 2 ביקש לבטל את הרשותו, ובאופן חלופי ביקש לקצר את תקופת החזקתו בمعון הנועל או להציג את המערער למוסד אחותה, שהוא מוסד פתוח, בו שהוא עד שהועבר לפני זמן קצר לمعון הנועל.
6. התסוקיר העדכני לגבי המערער 1 מצביע על כך שה聆听ה התקשה מערער זה להסתגל למעצרו, אך עתה הוא מצוי בשלבים ראשונים של השתלבות בקבוצת שליטה בכעסים, והוא מביע עתה חרטה על מעשי. המערער 2 נקלט

בمعון הנעול רק לאחרונה, ביום 11.11.2013, עקב מחסור בנסיבות. שירות המבחן מציבע על כך שرك לאחר גזר הדין לחק המערער 2 אחריות על ביצוע העברות והחל להתגיים להליך טיפול מעמיק. שירות המבחן הציע לדוחות לגבי מערער זה את הדיון כדי שיוגש תסקיר משלים. בקשה זו נדחתה במעמד הדיון.

7. לא ראיינו מקום להתרבות לגבי אף אחד מהמעעררים. לצעטנו העונש שהוטל על המערערים שניהם הוא קל ביחס לנסיבות העברות. לענין המערער הראשון אציג, כי בין המרדרף לבודו העונש הוא על צד הקולא; הוסף לכך את החזקת הנشك והשימוש בו המבאים לכך שהעונש סוטה, ולא כמעט, לפחות חלקו מן העונישה הראיה.

אשר למערער 2, קטן שלא נרתע לעשות שימוש בנשק כלפי שוטרים, אני סבורה שהעובדת שהוא נשלח למען נעול יש בה כדי למצות את מלאו השיקולים לקולא. גם בהנחה שבעוד שלושה חודשים היה מוגש לנו תסקיר חיובי על התקדמותו של הקטן ושיקומו, לא היה מקום להקל עם הקטן מעבר למה שכבר הקל עמו בית המשפט, ובוודאי לא להימנע מהרשעתו.

שני הערעורים נדחים.

ניתן היום, ה' בשבט, תשע"ד (6.1.2014).

המשקה לנשיאה שפטת שפטן